

OBEDA-MARE
(NAGYVÁRAD)

Joi 19 Juniu st. v.
1 Juliu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea în
Közép-utca nr. 395.

Nr. 45.

ANUL XVI.

1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
de anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Român'a 2 galbeni.

La încheierea anului școlaru.

Tinerimea școlara, dimpreuna cu profesorii, au ȳile de bucuria, căci dupa studiere de ȳece luni, se odihnescu și se recreaza. Toti se ducu în câte pãrti, spre a se desfeta și spre a face bucuria parinȳilor și placeri șiesi. S'au început feriele.

Din tȳta anim'a poftimu petrecere buna tuturor, cari dupa obosela de aprȳpe unu anu pe terenul îndeletnicirii în cultura își cauta undeva distracȳiune spre a reveni apoi cu puteri nȳue la altarul Muselor.

Avemu înse o dorinȳia, pe care ni-aru placȳ s'o vedemu realizata, și pe care o adresãmu tinerimei nȳstre prin aceste șire.

E dreptu, cã tinerimea merge a-si petrece, a se recreã; cu tȳte aceste înse noi dorimu cã ea sȳ lucreze ceva și în aceste lumi.

Nu înțelegemu vr'unu lucru greu, obositoru, ci punerea în practica a unora din învetiaturile câștigate în timpul anului școlaru aspiratu.

Activitatea principala s'ar manifestã prin influinȳia ce dȳns'a ar exercitã asupra vietii nȳstre sociale. Aice ea ar avȳ unu terenu cãt se pȳte de largu, cãci — precum cu durere scimn — vietȳa sociala romãna se afla în starea cea mai deplorabila. În familiile nȳstre cultul limbei, literaturii și muzicii naȳionale a scapatatu fȳrte. Damele nȳstre începura a nu prȳ conversã romãnesce, literatur'a naȳionala nu cam este invitata în casele romãne, iȳr music'a nȳstra nu și-a capetatú înca locul ce-i compete.

Iȳta dara asupra acestora chiamãmu noi atenȳiunea tinerimei nȳstre, care se rentȳce dela institute, dezvoltata în cultura, în sentimente naȳionale și cu sacrul focu al ardȳrei de a-si vedȳ naȳiunea înaintata.

Se scie, cã tinerimea are mare înrȳurire asupra familiilor; ea pȳte sȳ deștepte, sȳ alimenteze niște idei adormite séu neesistente înca; ea pȳte sȳ transformeze așã dicȳnd cu totul vietȳa intelectualã a familiilor. Sȳ useze dara de acȳta înrȳurire a sa!

Și iȳta cum?

Intrãndu în familiile romãne, sȳ-si faca intrarea cu vorba romãna, naȳionale sȳ-i fia sentimentele ce-o înspira a vorbi, și în deosebi cu damele sȳ nu vorbȳsca decãt romãnesce.

Anu ȳisu cu damele, pentru cã ele ni presinta necesitatea cea mai mare d'a le iniȳia în conversaȳiunea romãna. În lips'a de școli mai înnalte pentru fetele romãne, aceste se crescú în institute strãine, de unde iesu — ce e dreptu — culte, înse fãra farmecul acela ce face pe o femeia romãna de dȳue ori atãt de frumȳsa,

adeca fãra încãntatoru sunetu al limbei romãne de pe buzele lor. E bine, ceea ce fetele romãne nu putura sȳ profiteze din institutele unde parinȳii lor au platitu sute și mii de florini, cultura naȳionala, trebuȳ s'o capete dela tinerimea barbatȳsca, ce totusi a avutu mai buna ocasiune spre a și-o câștigã.

Sȳ îndemne junii nȳstri fetele romãne a conversã în limb'a naȳionala, sȳ le arete frumuseȳile acestei limbe, sȳ le vorbȳsca de literatur'a nȳstra, de poetii romãni, sȳ le reciteze productele mai frumȳse ale Parnasului romãnu, sȳ le cãnte piese musicale romãnesce; și de siguru efectul ce unii juni isteti și placuti vor produce, va fi mai mare decãt ori ce îndemmare venita din alte pãrti.

Și decã tinerimea va putȳ sȳ produca acelu efectu, meritul ei va fi mare, cãci avȳndu fete cu sentimente naȳionale, vom avȳ acusi și neveste bune romãne, vom avȳ și familie în al cãror caminu va ardȳ pururea sacrul focu vestalú al ideilor stramoșesci.

Tineri romãni, faceti-ve dar datorȳa!

I. V.

Misteriul Noptii.

— Romanu, de *Claire de Chandeneux*. —

(Urmare.)

ȳnsusi poporul cãnta în timpul missei, și cei ce nu încapu în capela, ingenunchia colo afara pe iȳrba și pe țermul țirfosu al Rhȳne-ei.

Dupa missa totu poporul prãndȳscescú colo în giurul capelei. Apoi întaritu cu credinȳa bisericeii, se duce încetu cãtra casa, ca sȳ încȳpa de nou îndatinãrile sale.

Ismȳrie trecȳ înaintea acestei capele, și merse iute cãtra locuinȳa lui Pierre Pique care zace cam departișoru.

Cãt de multu i-ar fi placutu sȳ se rȳge în acȳta capela! Dar erã târȳiu și trebuia sȳ grabȳsca, sȳ gasȳsca acasa pe pescarul, carele în nȳpte atãt de lina își arunca mregea în Rhȳne.

Voiã sȳ gasȳsca la cina famili'a. Credea, cã va putȳ vorbi și cu fiul lui Pierre Pique.

Nu esitã; dar pe drumu se rogã cu tȳta caldur'a ànimei sale cãtra acela, carele e mângaiatoru celor întristati.

Nu mai vedea lumina în ferest'a pescariului, dar audiea vocea copiilor cari se jucau înaintea casulfei.

Copii recunoscúra mai àntãiu în murgul serii pe Ismȳrie Morin și alergara cu mare șgomotu spre întimpinarea ei.

— În linisce, copii, — ȳise suriȳndu tiner'a veduva.

— Dar domnișor'a Juliette? — întrebă cea mai mare dintre fetițe.

— E bolnava, serman'a; dar reul e nimica totu. Acasa-i parintele vostru?

— Chiar acuma a sositu și cinéza, — respunse fetița.

Ismérie intră în odai'a-parteru, care în Dauphin de regula e cuin'a și totu-odata dormitorul familiei.

Pescarul se scolă respectuos, ier soț'a lui grabi s'aprinde lamp'a.

Ismérie, îndata-ce se aprinse lamp'a, caută cu o privire pe fiul cel mai mare.

Dôra, cu tóta alergarea ei, baiatul a și pornitu spre Saint-Christ.

A poflitu séra buna, întrebă de sănătatea femeii, de cea din urma pescuire a barbatului, și de odata țise iritata:

— Venitu-a Louis?

— A! bunul baiatu! — esclamă mama-sa. A venit. E frumosu, cu minte și nu-i falosu... A învețatu a scrie, a ceti, e atât de mulțamitu!... Dar înca noi!...

— Înțelegu; căci unul din bunurile cele mai mari este instrucțiunea.

— Oh! nici când a plecatu de acasa, n'a fost el cu totul lipsitu de inteligința, — țise femeia cu ambițiune de mama. Sciea de-a rostul latinesce totu ce țicea preotul la altaru, și nu eră glasu mai frumosu decât al lui, când a dōu'a țî de Pasci cântă în biserica.

— Înse, — obiectă delicat dn'a Morin, — dēca Louis a sciutu sē 'nveție deorostul miss'a în limb'a latina, pe care n'o înțelegea, pentru ce nu l'ai tramisu ca micu în școl'a din orașu, unde ar fi învețatu franțozesce, ceea ce ar fi înțelesu?

Pierre Pique deveni cam confusu la acēsta întrebare și găngavi câteva vorbe... despre pescuitu... despre lucrul, la care trebuia sē ia parte și baiatul.

Ismérie nu mai întrebă pescarul, de și consciința nu o iertă sē lase trecuta fără observațiune acēsta ocașiune și făr' a țice, cât de rea este acea datina fôrte respândita la poporu, că nu-si tramitu pruncii la școl'a.

I-ar fi placutu de cumva femeia i-ar fi vorbitu ierasi de fiul ei, înse copiii cei mici alergara cu mare sgomotu în odaia, se apropiara de ea, și de când intrara, nu se putu vorbi nici unu cuvēntu.

Pescarul i tramise afara din odaia și i dogeni aspru pentru sgomotul ce facura.

— Trebuie sē-i ierti, — țise Ismérie; căci sînt fôrte fericiti, că și-au pututu revedē fratele lor.

— Dar esprima cu pré mare sgomotu bucuri'a lor, — țise parintele.

— Înse bucuri'a nu dură multu! — suspină femeia.

— Pentru ce?

— Louis ne-a și parasitu, — țise femeia plângēndu-se.

— Cum așa, s'a dusu?

— A trebuitu sē mērga, — țise Pierre Pique, privind muștrator spre soț'a sa.

— Oh! dēca tu barbate voieai, puteai sē te duci ênsuti.

— Eu nu potu sē-mi parasescu meseri'a; dēca o țî ni sîm de față, în țîu'a urmatore altii îmi și ocupa postul.

— Și unde s'a dusu? — țise dn'a Morin confusa.

— La Pont-Saint-Esprit, în apropiare de Avignon, la frate-meu, — respunse pescarul.

— Eu am auzitu, că el se afla la voi.

— Și eu am voituu așa, — țise mam'a vivace, — și iēta... fratele barbatului meu ni-a împrumutatu o mia de franci, când a trebuitu sē restaurămu casul'a ruinata de Rhône... și sē cumperămu luntre noua, căci valurile au mănatu cealalta.

— Și?

— Multu țîmpu n'amu fost în stare sē platimu sum'a acēst'a. Cugeta, dna, o mia de franci!... noi în tóta vieț'a noastră n'amu fost în stare sē câștigămu atăta.

(Va urmă.)

Biserica și școl'a.

Pr. Ssa Ioan Mețianu, episcopul diecesei Arad, și-a încheiatu visitațiunea canonică, despre care dupa încheierea numerului trecut mai primiramu o corespundința, din care scōtemu urmatorele: Pr. Ssa în țîu'a de Rusali, 20 junie, însoțitu de Rds. D. Petru Chirilēscu, protopresbiterul Chișineului, și de dl Ignatiu Popu, secretaru consistorialu, a servitu utreni'a în Șimand, totu în acea țî a celebratu liturgi'a în Siclău, unde a și prânditu, iēra vecerni'a în Socodoru, unde a petrecutu și peste nōpte. Luni, a dōu'a țî de Rusali, a plecatu dela Socodoru spre Nadab, unde a celebratu utreni'a, de aici la Erdeiș-Chișineu; în comun'a acēst'a din urma a celebratu sânt'a liturgi'a, iēra dupa prândiu — care cu dl protopopu tractualu și cu parocul localu dl Ioan Cornea l'a avutu la mēs'a arhiducelui Iosif — a plecatu spre comun'a Mișca, de unde trecu în Biharia, visitându — afara de cele înșirate în nrl trecut — și comunele Tamașda și Tulca, aici a celebratu a treia țî de Rusali. Din comitatul Bihariei se rentōrse în tractul Chișineului, prin lunca, visitându comunele Talposi, Sepreusi, Sinteș și altele, și dumineca ajunse la Comlausiu.

Pentru Andreiu Mocioni s'a ținutu parastasu familiaru la Foen în 4/16 junie. La acēstu actu a asistatu veduv'a ilustrului mortu, nepōtele dșorele Cernovicu, soerul Petru Cernovicu, dl Vinc. Babeș și numerosu poporu.

În seminariul domesticu gr. c. românii din Oradea-mare ierasi e linisce, căci tinerimea studiōsa s'a departatu și s'a imprasciatu pe la casele parințesci. În anul școlaru espiratu în acēstu institutu s'au aflatu 99 de tineri, dintre cari alumnii ținuti gratuitu sēu cu plat'a jumetate au fost 61, restul se compunea din victorii cari platiau. Pe lângă acēstia, din graț'a seminarului, au avutu viptu și evartiru gratuitu în institutu, cei mai multii din preparandii diecesei oradane. Adaugemu de asta-data, că pentru anul viitoru în seminariul acēsta vor fi cinci vacanție de alumnii. Precum sîntemu informați, zelosul directoru al seminarului, Rds. D. canonicu dr. Augustin Lauranu, are intențiunea sē renființeze în anul viitoru și orchestrul instrumentalu al tinerimei, care luase unu avēntu atât de frumosu pe țîmpul rectoratului repausatului Ioan Popu, care-l înființase, dupa care înse adormise. Sperămu, că fiitorul profesor de limb'a și literatur'a romăna va renființia și Societatea de lectura a tinerimei școlare, care asemene încetă. Atuncea apoi seminarul acēsta isi va recăștigă renumele ce-l avuse. Sperămu acēsta rennaltare cu atât mai vērtos, că în anul școlaru espiratu și tinerimea a facutu unu progresu în studie multu mai îmbucuratoru decât în anii din urma.

Esamenele preparandilor romăni în Oradea-mare s'au încheiatu la 19 junie cu succesu bunu, asistându la ele și Pr. Ssa episcopul diecesanu Mihaiu Pavel, dimpreuna cu inspectorii reg. ai comitatului. Numerul studioșilor în cele trei cursuri a fost 25, dintre cari 6 ênsi aparținu diecesei Lugosului, ier numerul celor ce terminara cursul acuma este 8. Din numerul totalu, 14 ênsi au avutu stipendii, și anume 8 diecesani câte 42 fl. din fondul studiilor, și 6 din Lugoșu câte 105 fl. Preparandii, sub direcțiunea Rds. D. canonicu Lauranu, a avutu de profesori pe dnii dr. Ioan Ciceronescu, Moise Neșiu, și mai multii docenti, cari toti și-au îndeplinitu cu diligenția chiamarea.

C e e n o u ?

Maj. Sa în Bucovina. Din Cernauti ni se scrie, că Maj. Sa imperatul și regele Francisc Iosif, cu ocaziunea caletoarei sale prin Galici'a, va merge pe timpu scurtu și în Bucovina. Din caus'a acésta în comunele din nordul Bucovinei se facu mari pregatiri pentru primirea monarcului. Mai ales comand'a militara se pregatesce, pentru ca tóte s'e se gasésca în ordinea cea mai buna.

Maj. Sa regin'a ori unde petrece timpu mai îndelungat, în totu locul ordóna a i se arangia o școlă de turna, căci e o passionata turnista. Când s'a dusu la Irland'a, scrie „Salonbl.“, unu vagonu a fost plinu numai cu uneltele trebuitoare la acésta școlă.

Sciri personale. *Principele Milan* a trecut duminica, la 27 iunie, prin Budapesta la Viena, de unde va merge la o baie. — *Pr. Ssa Mihaiu Pavel*, episcopul diecesei oradane, a plecatu marti cu trenul de miédia di la Budapesta și Viena. — *Di Alesandru Romanu*, profesorul de limb'a și literatur'a româna la universitatea din Budapesta și deputatu dietalu, zace bolnavu de trei septemâni, dar dîlele trecute a începutu a-i fi mai bine. — *Cardinalul Haynald*, a sositu sâmbet'a trecuta la Oradea-mare, unde duminica a asistatu la serbarea jubileului catedralei r. e., și luni s'a întorsu la Budapesta. Pe timpul petrecerii sale aici, a facutu visita și *Pr. Ssale* episcopului Mihaiu Pavel.

Hymen. „Luminatorul“ din Timișóra, care reproduce — fără s'e citeze isvorul — trei împartașiri originale ale noastre, publica următoarele sciri himenale: *Di Georgiu Ardeleanu*, vice-fiscalu al orașului Timișóra, la 15/27 iunie s'a cununatu cu dn'a Anna n. Pasulea din suburbiul Fabricu. — *Di Nicolau Bosco*, învetiatoru în Hasiasiu, s'a cununatu totu atunci acolo cu dșór'a Eufemia Ardeleanu.

Arab-Tabia va rămâne a României. Așá a înscinițiatu guvernul Austro-Ungariei pe guvernul român. Lini'a propusa de comisiunea tehnica pentru despartirea Dobrogei de Bulgari'a s'a modificatu. Fortul Arab-Tabia va fi al României, înse totu teritoriul sudosticu dela Silistria, care dominéza podul peste Dunare, va fi al Bulgariiei. Așá dara podul la Silistria e o imposibilitate. Nu se scie încă, deca Români'a va primi acésta propunere.

Din Viena pâna la Constantinopolu pe cale ferata. Iéta noul proiectu de cale ferata, despre scriu unele diuare. Acésta ar intra în Români'a pe la Rimnicul-Vâlcei seu Tergul-Jiului, apoi pe la Craiova, Turnu-Magurele, ar merge peste Dunare la Nicopolu, și d'acolo prin strimțórea Sipca peste Balcani, spre a se legá cu lini'a Filopopol-Constantinopol. Acésta cale ar avé marele avantaju, căci ar fi de-o lungime de 100 leghe, pe când lini'a austro-sérbésca ar fi de 200 leghe.

Recolt'a din Dobrogea. „Stéu'a Dobrogei“ dice: După o arșitia teribila și unu vèntu ce radică colbul mai pe sus de nori, de câte-va dîle a începutu a plouá parțial mai în tóte dîlele. Informațiunile ce ne vinu de pe afara, asigurá, că recolt'a va fi póte mai productiva de cât cea din anul trecut.

Plantațiuni în Dobrogea. „Farul Constantiei“ scrie: În apropierea Constantiei, Mangaliei și Megidiei s'au creatu trei mici paduri, începutu al lucrărilor însemnate de plantațiuni ce s'au proiectatu a se face în acestu județu. Întinderea padurei de lângá Constantia are întindere aprosimativa de 30 pogóne, celelalte dóue de câte 15 pogóne fia-care. În budgetele comunelor de câmpu s'au preveđutu de cătra prefectura sume pentru plantațiuni. În plas'a Megidiei s'au plantatu deja în diferite sate peste 14,000 arbori. Pe lângá aceste, în valea orașului Megidia s'au plantatu în anul trecut și pri-

maver'a acestuia peste 70,000 salci. Cestiunea plantațiunilor fiindu de cea mai mare importantia pentru acésta parte a României, consiliul județianu va fi chiamatu a se pronunțá în privinț'a ei îndata ce în virtutea nóuei legi a Dobrogei, se va constitui.

Statu'a lui Kossuth. „Pesti Napló“ propune, ca în Budapesta, pe piat'ia Francisc Iosif, unde deja se afla statu'a lui Széchenyi și mai avea s'e se faca a lui Deák, și a regelui Francisc Iosif, în locul statuei regelui s'e se aredice o statua lui Kossuth, iér a regelui s'e se puna pe promenad'a Elisabeta. Ungurimea moderna, dice numitul diuaru, nu are trei figure mai imposante decât Széchenyi, Deák și Kossuth; deci ar fi fórté potrivit a vedé statuele lor în același locu.

Lig'a antisemitica nici în feriile de véra nu va pausá. ei membrii ei cari se departara din Budapesta la țera, vor respândi doctrinele ei și i vor câștigá aderinti. Sânt orașe provinciale, unde se urca la câte o sutá numerul acelora cari voiescu s'e între în lig'a acésta.

La Mehadia banca de jocu. Se scrie, că unu consorțiu de bancari belgiani și francesi ar voi s'e înființeze la Mehadia o banca de jocu hasardu. Acésta banca ar avé în perspectiva d'a face treburi bune cu românii din Români'a, cari petrecu în numeru mare la Mehadia și vinu acolo cu multe parale. Nu credemu înse, ca — pe când în alte state asemenea bănci se oprescu, la noi tocmai atunci s'e se dea voia d'a înființá una. Dar — la noi se întempla multe, ce în alte locuri nu s'aru întempla.

Omoru de arestanti. Cetimu în „Cor. Prov.“ La penitenciarul Pângarati lângá Pétr'a în Români'a în septemân'a curenta 5 hoti transferati de curénd dela Margineni, au omoritu cu cuțitul pe unu arestantu care-l banuiau, că este spionul directorului penitenciarului. După ce a omoritu pe tovarășul lor, de pedépsa s'au închis în un'a din odăile penitenciarului și au baricadatu us'a, așá în cât în diu'a aceea nu s'a pututu face nimica. Pe nópte sentinelele s'au schimbatu fórté desu, așá în cât ferést'a odăii în care se închisese omoritorii au fost bine pazita. În dōrii dîlei după ce au intratu la rëndu soldatul N., s'a suitu pe scara la ferést'a omoritorilor. Acolo ce s'e véda; ei scosesera podél'a și se baricadau; sentinél'a somându-i, ei au începutu s'e dea în ferést'a cu lemne; sentinél'a înse s'a pazitu fórté bine așá în cât a scapatu neatinsa; cu tóte aceste teméndu-se de alta nenorocire, soldatul apare la ferést'a, soméza pe criminali a se predá, dar unul din ei pune mân'a pe toporu și se pregatiá s'e-l lovésca, dar el mai înainte de a-i veni lovitur'a toporului care l'ar fi omoritu, factu focu în criminalu, la momentu a fost mortu. Numai după ce se facu acésta, ceialti se predara și revolt'a se terminá.

Evrei în armat'a austro-ungara se afla în numeru mai mare în Bucovina, unde totu al unu-spredecele locuitoru e evreu. În genere evreii se gasescu mai ales la acele trupe cari sânt departate de resboiul activu. Așá vei gasi pe cei mai multi la trupele sanitare de pace, unde între 1000 numerul lor se urca la 54, apoi la aprovizionarea militarilor unde din 1000 de énsi ei sânt 37, la administrațiunea monturelor, unde între 1000 numerul lor e 25. Numai apoi urméza infanteri'a, unde între 1000 de feciori se afla 23 de evrei.

Ce este poesía? La acésta întrebare unu scriitoru de foișóre al diuariului clericalu „Magyar Allam“ raspunde astfel: Ce ar fi lumea fără poesía? Unu momentu fără flori. Curechiu acru fără carne de porcu. Unu cataru eternu. Páne miserabila. O biserica calvina, seu nici macaru atâta.

O muma care și-a ucisu copilul. Acésta crima gróznica s'a sevêrsitu la Tarczal în Ungari'a. Înainte cu

15 ani unu fineru parași țer'a sa și se mută în America. Țilele trecute el se rentorșe de acolo bogatu; fratii lui îl recunoscera și se bucurara fôrte. Mam'a înse nu eră acasa, ci fratii i împartașira că ea șede la pusta unde ține în arenda o cărcîma. Tinerul venitu din America, grabi să mërga acolo. Sosi la locul doritu, înse mama-sa nu-l recunoscù. Atunci lui i plesni prin minte ideia să faca o suprindere și mai placuta și să aștepte pâna ce în țiu'a urmatore vor sosi și fratii sei, și atunci să spuna mamei sale cine e dênșul. Înainte de a se culcã înse el predele ei unu secuiețu cu 30.000 fl. adusi din America, să-i pastreze pâna la deminția, căci la ea vor fi în locu mai siguru. Nici odata bun'a femeia nu veduse atâta aur. Peste nôpte, ea nu putù să închida ochii. Demonul laconiei o mușcă de inima, și nenorocit'a, cedându ispitei, apucă unu bricțu, se sui în camer'a lui și dintr'o lovitura i taia gâtiti'a! Apoi ascunse cadavrul într'unu locu dositu în pîniti'a. Doue țile dup' aceea, cei doi frati sosira și se informara deca nu venise aci unu caletoru străinu. Mum'a îngalbeni grozavu. Îndesita cu întrebările, ea fini prin a marturisî totul. Dar dupa ce i se spuse cine eră victim'a sa, ea alergă ensasi să se predeie justiției strigându în mijlocul suspinelor: Ucideti-me! ucideti-me! Miserabila ce sînt, eu am ucisu pe fiul meu! Ucideti-me!*

Cronic'a lumiei.

Bulgarii, cari pe timpul domnirii turcesci gasira adapostu ospitalu pe pamântul României, și pentru cari românii versura atâta sânge în resboiul din urma, respalescu fôrte ingrat binefacerile primite. Guvernul român u cerutu o declarațiune categorica în privinția retragerii definitive a legii de naturalisațiune, căci la din contra va suspinde legaturile diplomatice: e bine, guvernul din Sofia n'a respunsu nimica la acêsta. Agentul României la Sofia, a propusu ~~ca~~ în urmarea acesteia să se secvestreze tôte bunurile din Români'a ale Bulgarilor. Se aștepta cu mare iritațiune deslegarea acestei chestiuni.

Înăugurarea statuei lui Pușchin, care s'a amânatu deja de doue ori, în fine s'a ținutu la 18 l. c. în Moscova. Universitățile și reuniunile interne au fost represintate prin sute de deputațiuni. Din străinătate numai pușini au fost de față, și slavii externi au fost slabu represintati. Grévy a tramisu președintelui societății literare din Moscova, care a arangiatu serbarea Pușchin, ordul legiunii de onóre. Din străinătate au fost represintati numai slovacii, muntenegrii și francesii.

Amant'a țarului. Dupa ce a muritu imperatés'a Rusiei, țiuarele se ocupa ierasi de principess'a Dolgurocki, care — precum se scie — are de mai multu timpulu relațiuni intime cu atât puternicul imperatu al marelui imperiu rusescu. Acêsta femeia vestita și-a perdutu de timpuriu parintele, și s'a crescutu într'unu institutu, de unde a eșitu cu titlu „dama de onóre a țarinei”, titlu care se confere tuturor damelor de origine nobila. Acestu titlu dă dreptul d'a se înfașisă la curte. Ea a fost întrodusa la curte de cumnat'a sa principess'a Dolgurocki Vulcano, care traiesce acuma la Veneti'a, parasita de barbatul ei. În salónele acesteia o vedù țarul pentru prima-óra, înainte cu doi-spre-dece ani. Feciór'a blondina, mladiósa, modesta și încântátore, încatenă pe țaru, și din momentul acela el a legatu cu ea unu amoru intimu. Pruncii lor au titlu de conti de Guriu. De altmintrea, ea n'are mare influinția asupra politicei țarului, căci i lipsesce cultur'a mai nalta. Cunună-se-va acuma cu ea țarul? Iéta o întrebare la care multi aru dorî să scia respunde.

Dob'a în armat'a francesa se casseza prin ordinul din 3 iunie al ministrului de resboiu. Dob'a, dice ordinul, este unu instrumentu, ce trebeu învețiatu timpu

îndelungatu; nu este unu instrumentu siguru, și fiindu că dobasii nu sînt armati, ei facu pușinu serviciu la armata. Acêsta noua reforma se va întroduce la manevrele din tómn'a viitore; atunce tôte signalele se vor dá numai cu trimbite.

Sujetu de o comedia. Vieti'a reala compune nu numai tragedi, dar și comedii. Un'a din aceste e și urmatorea, care s'a întemplatu într'unu orașu al Germaniei. Coconul Guido iubiá multu petreckerile. Aceste înse fără parale nu se potu face. Într'un'a din țile el se pomeni, că nu mai are nici unu gologanu, și că este înglodatu în datorii. Eră desperatu. Ce să faca? Nu vedù altu midilocu de scapare, decăt însoraciunea. Numai decăt se și puse a-si traduce în realitate hotarirea. Spre norocirea lui, fiic'a unui industriașubogatu se îndragi de el; la rëndul seu, și el dișe, că va muri deca cea feta nu va fi a lui. În scurtu timpulu logond'a se ținù, și dênșul scrise doue epistole; un'a plina de iubire logodnicei sale, și alt'a unui prietenu, cam de urmatoriul cuprinsu: „Frate! În fine sãm liniscitu. Jidanc'a va plati datorile mele!” Cât de tare se miră prietenu seu, primindu dela Guido o scrisore plina de iubire; tocmi așa de înmarmuritu ceti acesta urmatorele șire primite dela logodnic'a sa: „Jidanc'a nu va plati datorile dtale”. Bietul Guido a schimbatu cuvertele.

Parfumul și femeile. Unu technolog, W. Sampson, a facutu niște esperinție fôrte interesante despre înriurirea ce parfumurile au asupra femeilor. Aceste esperinție, pe cari dênșul le-a facutu în timpu de multi ani asupra mai bine de 200 fete, il autorisara a scote urmatorele conclusiuni: moșusul stêrnesce amabilitate și grația: ros'a — generositate, graniul delicateti'e, vioric'a pietate mistica și bigoteria; benzoe visare, poesi'a, neconstantia; verbin'a gustu pentru arțile frumóse; paciuli hysteria, pielea de vucht lene. Deci candidatul de mire, care voiesce să aiba o mireasa amabili'a, iubitore de arti și poetica: să deie miresei sale cât mai adese ori câte unu buchetu parfumatu cu moșus, benzoe și verbina!

Înotátore celebra. O englesa, miss Anges Beckwith, în etate de 18 ani, care a devenitu celebra prin aptitudinea sa pentru notațiune și care a percursu anul trecut, pe Tamisa, o distanția de 8 leghe în 6 ore și jumetate, a facutu, dice „Standard”, o noua încercare mai estraordinara înca. În presentia mumei sale și a tatalui seu, profesoru de notațiune fôrte cunoscutu la Londra, și a unei mulțimi curioșe, a înotatu trei-deci ore consecutive în marea basinu al balenei în aquariul din Westminster. Înaintea semnalului de placere, multe persóne au cautatu să se asigure deca miss Beckwith nu purtá cu sine vre-unu aparatu de flotațiune. Îvestiméntata ca matelotii, s'a afundatu în basinu; apoi, dându de fundu, și-a scosu iute hainele, și aparù la suprafația cu unu simplu corsagiu de pagiu și într'unu pantalon de metasa négra, tivetat cu rosii. În primele ore, miss Beckwith a despiciatu apă cu vigóre, facendu totu felul de evoluțiuni cu o abilitate distinsa, și chiar valsându în giurul basinelui. Cătra órele 11 sér'a, ea se se repause, se aședă pe spate. Cu tôte că, dupa condițiunile remașagului, i eră permisu să iésa din apă odata și să se repause una jumetate óra, ea n'a voitu să se profite de acêsta favóre. La óra mesei, parinti sei i-au datu ceaiu, carne și peste. Când judecatori i anunțara, că miss Beckwith și-a terminatu curs'a și că putea să iésa din basinu, aplausele se ridicara din tôte părțile și acoperira de flori pe înfatigabil'a înotátore.

 Abonamintele se potu deja face cu condițiunile însemnate în fruntea foi.

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru :

IOSIF VULCANU.